ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 9ης Ιουνίου 2016*

«Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση — Οδηγία 2010/64/ΕΕ — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της "ποινικής διαδικασίας" — Διαδικασία προβλεπόμενη από κράτος μέλος για την αναγνώριση αποφάσεως που εξέδωσε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους σε ποινική υπόθεση και την εγγραφή στο ποινικό μητρώο της καταδικαστικής αποφάσεως που εξέδωσε το εν λόγω δικαστήριο — Έξοδα μεταφράσεως της αποφάσεως αυτής — Απόφαση-πλαίσιο 2009/315/ΔΕΥ — Απόφαση 2009/316/ΔΕΥ»

Στην υπόθεση C-25/15,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Budapest Környéki Törvényszék (δικαστήριο της Βουδαπέστης, Ουγγαρία) με απόφαση της 5ης Ιανουαρίου 2015, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 21 Ιανουαρίου 2015, στο πλαίσιο της δίκης

κατά

István Balogh,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. da Cruz Vilaça, πρόεδρο τμήματος, A. Tizzano (εισηγητή), αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, ασκούντα καθήκοντα δικαστή του πέμπτου τμήματος, F. Biltgen, A. Borg Barthet και M. Berger, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: I. Illéssy, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 9ης Δεκεμβρίου 2015,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Z. Fehér, G. Koós και M. Bóra,

— η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους G. Eberhard, F. Zeder, καθώς και την B. Trefil,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους A. Sipos και R. Troosters,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 20ής Ιανουαρίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/64/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία (ΕΕ 2010, L 280, σ. 1).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε κατά τη διάρκεια διαδικασίας που κινήθηκε ενώπιον του Budapest Környéki Törvényszék (δικαστήριο της Βουδαπέστης, Ουγγαρία) για την αναγνώριση στην Ουγγαρία των αποτελεσμάτων τελεσίδικης αποφάσεως που εξέδωσε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, με την οποία ο István Balogh καταδικάστηκε σε στερητική της ελευθερίας ποινή για ποινικό αδίκημα καθώς και στην καταβολή των δικαστικών εξόδων.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η απόφαση-πλαίσιο 2009/315/JAI

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 2, 3, 5 και 17 της αποφάσεως-πλαισίου 2009/315/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με τη διοργάνωση και το περιεχόμενο της ανταλλαγής πληροφοριών που προέρχονται από το ποινικό μητρώο μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2009, L 93, σ. 23), έχουν ως εξής:

«(2) Στις 29 Νοεμβρίου 2000, το Συμβούλιο υιοθέτησε, [...], πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως των ποινικών αποφάσεων […]. Η απόφαση-πλαίσιο συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων που προβλέπονται από το μέτρο 3 του προγράμματος […].

(3) Βάσει της τελικής έκθεσης για τον πρώτο γύρο των αξιολογήσεων σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις, τα κράτη μέλη καλούνται να απλοποιήσουν τις διαδικασίες διαβίβασης εγγράφων μεταξύ τους, προσφεύγοντας, ενδεχομένως, στη χρήση τυποποιημένων εντύπων για τη διευκόλυνση της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής.

[...]

(5) Ενόψει της βελτίωσης της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με το ποινικό μητρώο, είναι ευπρόσδεκτα προγράμματα που αναπτύσσονται με σκοπό να επιτύχουν αυτόν το στόχο […]. Η εμπειρία που αποκτήθηκε […] έδειξε πόσο σημαντικό είναι να συνεχίσουν τον εξορθολογισμό της αμοιβαίας ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τις καταδίκες μεταξύ των κρατών μελών.

[...]

(17) […] Η βελτίωση της αμοιβαίας κατανόησης μπορεί να επιτευχθεί με τη δημιουργία “τυποποιημένου ευρωπαϊκού μορφότυπου”, που θα επιτρέπει την ανταλλαγή πληροφοριών κατά τρόπο ομοιόμορφο, ηλεκτρονικό και μηχανικώς ευμετάφραστο. […]»

4 Κατά το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαισίου αυτής, που προσδιορίζει τον σκοπό της:

«Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο έχει σκοπό:

α) τον καθορισμό των κανόνων βάσει των οποίων ένα κράτος μέλος στο οποίο εκδίδεται καταδίκη εις βάρος υπηκόου άλλου κράτους μέλους (εφεξής "κράτος μέλος καταδίκης") διαβιβάζει στοιχεία αυτής της καταδίκης στο κράτος μέλος ιθαγένειας του καταδικασθέντος (εφεξής "κράτος μέλος ιθαγένειας")·

β) τον καθορισμό των υποχρεώσεων διατήρησης των πληροφοριών αυτών που υπέχει το κράτος μέλος ιθαγένειας και τη διευκρίνιση των μεθόδων που αυτό το κράτος μέλος πρέπει να ακολουθεί όταν απαντά σε αίτηση για πληροφορίες που προέρχονται από το ποινικό μητρώο·

γ) την κατάρτιση του πλαισίου που θα επιτρέψει την οικοδόμηση και την ανάπτυξη ηλεκτρονικού συστήματος ανταλλαγών, μεταξύ κρατών μελών, πληροφοριών σχετικά με τις καταδίκες βάσει της παρούσας απόφασης-πλαισίου και της επακόλουθης απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 11, παράγραφος 4.

5 Το άρθρο 4 της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, με τίτλο «Υποχρεώσεις του κράτους μέλους καταδίκης, ορίζει:

«[...]

2. Η κεντρική αρχή του κράτους μέλους καταδίκης ενημερώνει, το ταχύτερο δυνατόν, τις κεντρικές αρχές των άλλων κρατών μελών για τις καταδίκες που αφορούν τους υπηκόους αυτών των άλλων κρατών μελών και εκδόθηκαν στο έδαφός της, όπως αυτές καταχωρίζονται στο ποινικό μητρώο.

[...]

3. Πληροφορίες σχετικές με μεταγενέστερη τροποποίηση ή κατάργηση των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στο ποινικό μητρώο διαβιβάζονται πάραυτα από την κεντρική αρχή του κράτους μέλους καταδίκης στην κεντρική αρχή του κράτους μέλους της ιθαγένειας του προσώπου.

4. Οποιοδήποτε κράτος μέλος το οποίο έχει παράσχει τις πληροφορίες δυνάμει των παραγράφων 2 και 3 ανακοινώνει στην κεντρική αρχή κράτους μέλους της ιθαγένειας του προσώπου, κατόπιν αιτήσεως της τελευταίας και κατά περίπτωση, αντίγραφο των εν λόγω καταδικών και επακόλουθων μέτρων καθώς και κάθε άλλη σχετική πληροφορία προκειμένου να μπορέσει η αρχή αυτή να εξετάσει αν απαιτείται η λήψη μέτρου σε εθνικό επίπεδο.»

6 Το άρθρο 5 της αποφάσεως-πλαισίου 2009/315, με τίτλο «Υποχρεώσεις που βαρύνουν το κράτος μέλος ιθαγένειας του προσώπου», ορίζει στην παράγραφό του 1:

«Η κεντρική αρχή του κράτους μέλους ιθαγένειας του προσώπου αποθηκεύει, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφοι 1 έως 2, όλες τις πληροφορίες που διαβιβάζονται δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, προκειμένου να είναι σε θέση να τις διαβιβάσει εκ νέου σύμφωνα με το άρθρο 7.»

7 Το άρθρο 11 της αποφάσεως-πλαισίου, με τίτλο «Μορφότυπος και άλλοι τρόποι διοργάνωσης και διευκόλυνσης των ανταλλαγών πληροφοριών για καταδίκες», προβλέπει:

«1. Κατά τη διαβίβαση πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 4, η κεντρική αρχή του κράτους μέλους καταδίκης διαβιβάζει τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) πληροφορίες οι οποίες πρέπει να διαβιβάζονται πάντα, […] (υποχρεωτικές πληροφορίες):
   i) πληροφορίες σχετικά με το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί καταδικαστική απόφαση (πλήρες ονοματεπώνυμο, ημερομηνία γέννησης, τόπος γέννησης, […] φύλο, ιθαγένεια και, ενδεχομένως, προηγούμενο όνομα ή ονόματα)·
   ii) πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία της καταδίκης (ημερομηνία της καταδίκης, όνομα του δικαστηρίου, ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση κατέστη αμετάκλητη)·
   iii) πληροφορίες σχετικά με το αδίκημα που οδήγησε στην καταδίκη (ημερομηνία τέλεσης […], όνομα ή νομικός χαρακτηρισμός της, καθώς και μνεία των εφαρμοστέων νομικών διατάξεων)· και
   iv) πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο της καταδίκης, και κυρίως την ποινή καθώς και συμπληρωματικές κυρώσεις, μέτρα ασφαλείας και επακόλουθες αποφάσεις που τροποποιούν την εκτέλεση της ποινής·

β) πληροφορίες οι οποίες πρέπει να διαβιβάζονται εφόσον καταχωρίζονται στο ποινικό μητρώο (προαιρετικές πληροφορίες):
   i) πληροφορίες σχετικά με τα ονόματα των γονέων του καταδικασθέντος προσώπου·
   ii) πληροφορίες σχετικά με τον αύξοντα αριθμό της καταδίκης·
   iii) πληροφορίες σχετικά με τον τόπο τέλεσης της αξιόποινης πράξης· και
   iv) πληροφορίες σχετικά με την έκπτωση από δικαιώματα συνεπεία της καταδίκης·

γ) πληροφορίες οι οποίες πρέπει να διαβιβάζονται εφόσον η κεντρική αρχή τις έχει στη διάθεσή της (συμπληρωματικές πληροφορίες):
   i) πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό […] ταυτότητας […] του προσώπου·
   ii) δακτυλικά αποτυπώματα του συγκεκριμένου προσώπου και
   iii) εφόσον συντρέχει περίπτωση, τυχόν ψευδώνυμα του καταδίκου, ή άλλα ονόματα με τα οποία είναι γνωστός.

Επιπλέον, η κεντρική αρχή, δύναται να διαβιβάζει κάθε άλλη πληροφορία σχετικά με καταδίκες εφόσον έχει καταχωρισθεί στο ποινικό μητρώο.

2. Η κεντρική αρχή του κράτους μέλους της ιθαγένειας του προσώπου αποθηκεύει όλες τις πληροφορίες των κατηγοριών που απαριθμούνται στην παράγραφο 1, στοιχεία α) και β), τις οποίες έχει λάβει σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, για τον σκοπό της εκ νέου διαβίβασης σύμφωνα με το άρθρο 7. Για τον αυτό σκοπό, δύναται να αποθηκεύει τις πληροφορίες των κατηγοριών που απαριθμούνται στην παράγραφο 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ) και στην παράγραφο 1, δεύτερο εδάφιο.

3. [...]

Μετά την εκπνοή της προθεσμίας που καθορίζεται στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου, οι κεντρικές αρχές των κρατών μελών διαβιβάζουν ηλεκτρονικά μεταξύ τους τις πληροφορίες αυτές βάσει ενός τυποποιημένου μορφότυπου.

4. Αυτός ο αναφερόμενος στην παράγραφο 3 μορφότυπος, καθώς και οι τυχόν άλλοι τρόποι διοργάνωσης και διευκόλυνσης των ανταλλαγών πληροφοριών για καταδίκες μεταξύ κεντρικών αρχών των κρατών μελών, καθορίζονται από το Συμβούλιο […]

Οι άλλοι τρόποι περιλαμβάνουν:

α) τον καθορισμό κάθε τρόπου που διευκολύνει την κατανόηση των διαβιβαζόμενων πληροφοριών και την αυτόματη μετάφρασή τους·

[...]».

Η απόφαση 2009/316/ΔΕΥ

8 Οι αιτιολογικές σκέψεις 2, 6 και 12 της αποφάσεως του Συμβουλίου 2009/316/ΔΕΥ, της 6ης Απριλίου 2009, σχετικά με τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Συστήματος Πληροφοριών Ποινικού Μητρώου (ECRIS) κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 της αποφάσεως-πλαισίου 2009/315 (ΕΕ 2009, L 93, σ. 33), έχουν ως εξής:

«(2) Οι πληροφορίες για τις καταδικαστικές αποφάσεις εις βάρος υπηκόων άλλων κρατών μελών δε διακινούνται αποτελεσματικά με τους τρέχοντες μηχανισμούς που προβλέπει η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων της 20ής Απριλίου 1959. Ως εκ τούτου, υπάρχει ανάγκη για πιο αποτελεσματικές και προσιτές διαδικασίες για την ανταλλαγή πληροφοριών αυτού του είδους σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

[...]

(6) Η παρούσα απόφαση αποσκοπεί στην εφαρμογή της απόφασης-πλαισίου [2009/315] με στόχο τη συγκρότηση και ανάπτυξη ηλεκτρονικού συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών για τις καταδίκες μεταξύ των κρατών μελών. [...] Για τον λόγο αυτό, [...] είναι σκόπιμη η καθιέρωση τυποποιημένου μορφότυπου που να επιτρέπει την ανταλλαγή πληροφοριών κατά τρόπο ομοιόμορφο, ηλεκτρονικό και επιδεκτικό ευχερούς μετάφρασης από ηλεκτρονικό υπολογιστή, ενώ το ίδιο θα πρέπει να ισχύει για κάθε άλλο τρόπο οργάνωσης και διευκόλυνσης των ηλεκτρονικών ανταλλαγών πληροφοριών για καταδίκες μεταξύ κεντρικών αρχών των κρατών μελών.

[...]

(12) Οι πίνακες αναφοράς με τις κατηγορίες αξιόποινων πράξεων και τις κατηγορίες ποινών και μέτρων οι οποίοι προβλέπονται στην παρούσα απόφαση αναμένεται να διευκολύνουν την αυτόματη μετάφραση και να καθιστούν δυνατή την αμοιβαία κατανόηση των διαβιβαζόμενων πληροφοριών με την εφαρμογή συστήματος κωδικών. [...]»

9 Κατά το άρθρο 1 της αποφάσεως 2009/316, που καθορίζει το αντικείμενο αυτής:

«Με την παρούσα απόφαση δημιουργείται το Ευρωπαϊκό Σύστημα Πληροφοριών Ποινικού Μητρώου (ECRIS).

Η παρούσα απόφαση καθορίζει επίσης ορισμένες παραμέτρους του τυποποιημένου μορφότυπου που θα διέπει τις ηλεκτρονικές ανταλλαγές πληροφοριών προερχόμενων από ποινικά μητρώα μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως σε σχέση με τις πληροφορίες για την αξιόποινη πράξη που οδήγησε στην καταδίκη και τις πληροφορίες για το περιεχόμενο της καταδίκης [...].»

10 Το άρθρο 3 της αποφάσεως αυτής, με τίτλο «Ευρωπαϊκό σύστημα πληροφοριών ποινικού μητρώου (ECRIS)», προβλέπει στην παράγραφο του 1:

«Το ECRIS είναι αποκεντρωμένο σύστημα πληροφορικής για την ανταλλαγή πληροφοριών, το οποίο στηρίζεται στις βάσεις δεδομένων ποινικού μητρώου που υπάρχουν σε κάθε κράτος μέλος. Ο αριθμός αυτός αποτελείται από τα παρακάτω στοιχεία:

α) λογισμικό διασύνδεσης [...] το οποίο επιτρέπει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των βάσεων δεδομένων ποινικού μητρώου των κρατών μελών·

[...].»

11 Το άρθρο 4 της εν λόγω αποφάσεως, με τίτλο «Μορφότυπο διαβίβασης πληροφοριών», ορίζει:

«1. Κατά τη διαβίβαση πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, και το άρθρο 7 της απόφασης-πλαισίου [2009/315], σχετικά με το όνομα ή τον νομικό χαρακτηρισμό της αξιόποινης πράξης και την εφαρμοστέα διάταξη νόμου, τα κράτη μέλη αναφέρονται στον αντίστοιχο κωδικό για καθεμία από τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στη διαβίβαση, σύμφωνα με τον πίνακα με τις αξιόποινες πράξεις του παραρτήματος Α. [...]

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να παρέχουν τις διαθέσιμες πληροφορίες που αφορούν τον βαθμό τέλεσης και τη μορφή συμμετοχής στην αξιόποινη πράξη καθώς και, αναλόγως της περιπτώσεως, την ύπαρξη ολικής ή μερικής απαλλαγής από ποινική ευθύνη ή την υποτροπή.

2. Κατά τη διαβίβαση των πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 2 και 3 και το άρθρο 7 της απόφασης-πλαισίου [2009/315], σχετικά με το περιεχόμενο της καταδίκης, κυρίως την ποινή και τυχόν συμπληρωματικές ποινές, μέτρα ασφάλειας και μεταγενέστερες αποφάσεις που τροποποιούν την εκτέλεση της ποινής, τα κράτη μέλη αναφέρονται στον κωδικό που αντιστοιχεί σε καθεμία από τις ποινές και μέτρα που αναφέρονται στη διαβίβαση, σύμφωνα με τον πίνακα με τις ποινές και τα μέτρα του παραρτήματος Β.

Τα κράτη μέλη παρέχουν επίσης, κατά περίπτωση, διαθέσιμες πληροφορίες όσον αφορά τη φύση και/ή τους όρους εκτέλεσης της επιβληθείσας ποινής ή μέτρου όπως προβλέπεται στις παραμέτρους του παραρτήματος Β. [...]»

Η οδηγία 2010/64

12 Οι αιτιολογικές σκέψεις 14, 17 και 22 της οδηγίας 2010/64 έχουν ως εξής:

«(14) Το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση για τα πρόσωπα που δεν ομιλούν ή κατανοούν τη γλώσσα της διαδικασίας θεσπίζεται στο άρθρο 6 της [Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950], όπως αυτό έχει ερμηνευθεί με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η παρούσα οδηγία διευκολύνει την εφαρμογή του δικαιώματος αυτού στην πράξη. Προς τον σκοπό αυτόν, ο στόχος της παρούσας οδηγίας είναι να διασφαλίσει το δικαίωμα των υπόπτων ή κατηγορουμένων σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία, ώστε να διαφυλάσσεται το δικαίωμά τους σε δίκαιη δίκη.

[...]

(17) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να διασφαλίζει την ύπαρξη δωρεάν και επαρκούς γλωσσικής συνδρομής, η οποία θα επιτρέπει στους υπόπτους ή τους κατηγορουμένους που δεν ομιλούν ή δεν κατανοούν τη γλώσσα διεξαγωγής της ποινικής διαδικασίας να ασκήσουν πλήρως το δικαίωμά τους υπεράσπισης και θα διασφαλίζει τη διεξαγωγή δίκαιης δίκης.

[...]

(22) Η διερμηνεία και η μετάφραση στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να παρέχεται στη μητρική γλώσσα των υπόπτων ή των κατηγορουμένων ή σε όποια άλλη γλώσσα ομιλούν ή καταλαβαίνουν, ώστε να τους επιτρέπεται να ασκήσουν πλήρως το δικαίωμά τους υπεράσπισης και να διασφαλίζεται ταυτόχρονα η διεξαγωγή δίκαιης δίκης.»

13 Το άρθρο 1 της εν λόγω οδηγίας, με τίτλο «Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής», προβλέπει, στις παραγράφους του 1 και 2, τα εξής:

«1. Η παρούσα οδηγία καθορίζει κανόνες σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία και τη διαδικασία εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

2. Το δικαίωμα της παραγράφου 1 ισχύει για πρόσωπα από τη στιγμή κατά την οποία ενημερώνονται από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, με επίσημη κοινοποίηση ή με άλλο τρόπο, ότι είναι ύποπτα ή κατηγορούνται για την τέλεση αξιόποινης πράξης έως την ολοκλήρωση της διαδικασίας, που συνίσταται στον τελικό προσδιορισμό του κατά πόσον έχουν διαπράξει το αδίκημα, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον απαιτείται, της καταδίκης και της απόφασης επί ενδεχόμενης προσφυγής.»

14 Το άρθρο 13, παράγραφοι 1 και 2, της εν λόγω οδηγίας έχει ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν, ώστε στους υπόπτους ή στους κατηγορουμένους που δεν κατανοούν τη γλώσσα της σχετικής ποινικής διαδικασίας να παρέχεται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος γραπτή μετάφραση όλων των εγγράφων που είναι ουσιώδη, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι είναι σε θέση να ασκήσουν το δικαίωμα υπεράσπισής τους και προκειμένου να διασφαλιστεί η διεξαγωγή δίκαιης δίκης.

2. Τα ουσιώδη έγγραφα περιλαμβάνουν οποιαδήποτε απόφαση συνεπάγεται τη στέρηση της ελευθερίας ενός προσώπου, οποιοδήποτε έγγραφο απαγγελίας κατηγορίας και οποιαδήποτε δικαστική απόφαση.»

15 Το άρθρο 4 της ίδιας οδηγίας ορίζει:

«Τα κράτη μέλη καλύπτουν τα έξοδα [...] μετάφρασης που προκύπτουν από την εφαρμογή [του άρθρου] 3, ανεξάρτητα από την έκβαση της διαδικασίας.»

Το ουγγρικό δίκαιο

16 Το άρθρο 46, παράγραφος 1, του a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény (νόμου υπ' αριθ. XXXVIII του 1996 περί διεθνούς δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις, στο εξής: νόμος περί διεθνούς δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις) ορίζει ότι το καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο για την ειδική διαδικασία που αποσκοπεί στην αναγνώριση αλλοδαπής δικαστικής αποφάσεως είναι το δικαστήριο του τόπου κατοικίας ή διαμονής του κατηγορούμενου. Κατά το άρθρο 46, παράγραφος 3, του νόμου αυτού, η εφαρμοστέα διαδικασία διέπεται από τους γενικούς κανόνες του a büntetőeljárásról szóló 1998 évi XIX. törvény (νόμος υπ' αριθ. XIX του 1998 περί του κώδικα ποινικής δικονομίας, στο εξής: κώδικας ποινικής δικονομίας) σχετικά με τις ειδικές διαδικασίες, όπως αυτή της κύριας δίκης.

17 Το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κώδικα ποινικής δικονομίας προβλέπει ότι η γλώσσα της ποινικής διαδικασίας είναι η ουγγρική.

18 Κατά το άρθρο 339, παράγραφος 1, του ως άνω κώδικα, το κράτος αναλαμβάνει τα έξοδα τα οποία δεν υποχρεούται να πληρώσει ο κατηγορούμενος. Ο κατηγορούμενος, σύμφωνα με το άρθρο 338, παράγραφος 1, του εν λόγω κώδικα, καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν κριθεί ένοχος ή υπεύθυνος για την τέλεση αξιόποινης πράξης.

19 Το άρθρο 555, παράγραφος 2, στοιχείο j, του κώδικα ποινικής δικονομίας προβλέπει ότι, επί ειδικών διαδικασιών, ο κατηγορούμενος επωμίζεται τα δικαστικά έξοδα εφόσον καταδικάστηκε στην καταβολή των εξόδων της κύριας δίκης.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

20 Με απόφαση της 13ης Μαΐου 2014, η οποία κατέστη τελεσίδικη στις 8 Οκτωβρίου 2014, το Landesgericht Eisenstadt (περιφερειακό δικαστήριο του Eisenstadt, Αυστρία) καταδίκασε τον I. Balogh, Ούγγρο υπήκοο, σε στερητική της ελευθερίας ποινή για διακεκριμένη κλοπή με διάρρηξη, διαπραχθείσα με πρόθεση παράνομου κέρδους, καθώς και στην καταβολή των δικαστικών εξόδων. Οι αρμόδιες αυστριακές αρχές πληροφόρησαν την Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Büntetőjogi Osztálya (υπηρεσία διεθνούς ποινικού δικαίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Ουγγαρία, στο εξής: υπηρεσία) περί του περιεχομένου της εν λόγω δικαστικής αποφάσεως, την οποία στη συνέχεια της απέστειλαν κατόπιν αιτήσεώς της.

21 Η υπηρεσία διαβίβασε την ως άνω δικαστική απόφαση στο αιτούν δικαστήριο, ως αρμόδια αρχή για την αναγνώρισή της στην Ουγγαρία, σύμφωνα με την ειδική διαδικασία την οποία προβλέπει ο μνημονευθείς στη σκέψη 16 της παρούσας αποφάσεως νόμος περί διεθνούς δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις. Η εν λόγω ειδική διαδικασία, η οποία δεν συνεπάγεται νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών ή της ποινικής ευθύνης του καταδικασθέντος, ούτε έκδοση νέας καταδικαστικής αποφάσεως, έχει ως αντικείμενο μόνον την αναγνώριση της αποφάσεως του αλλοδαπού δικαστηρίου ως εάν είχε εκδοθεί από ουγγρικό δικαστήριο, και είναι απαραίτητη προς τούτο.

22 Δεδομένου ότι η εν λόγω απόφαση έχει συνταχθεί στα γερμανικά, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής της ειδικής αυτής διαδικασίας, οφείλει να εξασφαλίσει τη μετάφραση προς τη γλώσσα διαδικασίας, εν προκειμένω την ουγγρική.

23 Κατ' εφαρμογήν, μεταξύ άλλων, του άρθρου 555, παράγραφος 2, στοιχείο j, του κώδικα ποινικής δικονομίας, το οποίο εφαρμόζεται στην οικεία διαδικασία δυνάμει του άρθρου 46, παράγραφος 3, του νόμου περί διεθνούς δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις, καθώς και του άρθρου 338, παράγραφος 1, του κώδικα αυτού, ο καταδικασθείς στα δικαστικά έξοδα της κύριας δίκης υποχρεούται να φέρει τα σχετικά με τις ειδικές διαδικασίες έξοδα.

24 Πάντως, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι στην Ουγγαρία έχουν διαμορφωθεί δύο διαφορετικές δικαστικές πρακτικές όσον αφορά την επιβάρυνση με τα έξοδα της ειδικής διαδικασίας της κύριας δίκης.

25 Συγκεκριμένα, αφενός, έχει κριθεί ότι η οδηγία 2010/64, προβλέποντας το δικαίωμα σε μετάφραση, καθιστά μη εφαρμόσιμες τις ειδικές διατάξεις του ουγγρικού δικαίου, και άρα εφαρμόσιμη τη διάταξη γενικού χαρακτήρα του άρθρου 9 του κώδικα ποινικής δικονομίας, κατά το οποίο ο κατηγορούμενος, Ούγγρος πολίτης, δικαιούται να χρησιμοποιήσει τη μητρική του γλώσσα. Ως εκ τούτου, το κράτος πρέπει να επωμισθεί τα έξοδα μεταφράσεως της αλλοδαπής αποφάσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 339, παράγραφος 1, του κώδικα αυτού.

26 Αφετέρου, έχει επίσης κριθεί ότι η κύρια διαδικασία, η οποία ολοκληρώθηκε με την έκδοση καταδικαστικής για τον κατηγορούμενο αποφάσεως, διακρίνεται της ειδικής διαδικασίας, παρεπόμενου χαρακτήρα, με αντικείμενο την αναγνώριση της εν λόγω αποφάσεως στην Ουγγαρία. Κατά συνέπεια, καίτοι ο κατηγορούμενος πρέπει να έχει το δικαίωμα δωρεάν γλωσσικής συνδρομής στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας όταν δεν γνωρίζει τη γλώσσα διεξαγωγής της, δεν ισχύει το αυτό, στο πλαίσιο παρεπόμενης διαδικασίας, για τη μετάφραση στη γλώσσα της διαδικασίας αυτής, την οποία γνωρίζει το οικείο πρόσωπο, αποφάσεως εκδοθείσας από αλλοδαπό δικαστήριο, διότι η μετάφραση είναι αναγκαία για την ως άνω διαδικασία και όχι για την προστασία των δικαιωμάτων του καταδικασθέντος.

27 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Budapest Környéki Törvényszék (δικαστήριο της Βουδαπέστης) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/64, κατά το οποίο “[η] παρούσα οδηγία καθορίζει κανόνες σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία και τη διαδικασία εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης”, την έννοια ότι τα ουγγρικά δικαστήρια οφείλουν να εφαρμόζουν την εν λόγω οδηγία και στις ειδικές διαδικασίες (κεφάλαιο XXIX του κώδικα ποινικής δικονομίας), δηλαδή, ότι οι ειδικές διαδικασίες τις οποίες προβλέπει το ουγγρικό δίκαιο πρέπει να λογίζονται ότι εμπίπτουν στην έννοια της “ποινικής διαδικασίας”, ή στην εν λόγω έννοια εμπίπτουν μόνον οι διαδικασίες οι οποίες καταλήγουν στην έκδοση τελεσίδικης αποφάσεως ως προς την ποινική ευθύνη του κατηγορουμένου;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

28 Προκαταρκτικώς υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, το Δικαστήριο ενδέχεται, προκειμένου να δώσει στο δικαστήριο που του υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα λυσιτελή απάντηση, να προχωρήσει σε συνεκτίμηση κανόνων του δικαίου της Ένωσης στους οποίους δεν αναφέρθηκε το εθνικό δικαστήριο με το ερώτημά του. Εξάλλου, στο Δικαστήριο απόκειται, ενδεχομένως, να αναδιατυπώσει τα ερωτήματα που του υποβλήθηκαν (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 13ης Μαρτίου 2014, SICES κ.λπ., C-155/13, EU:C:2014:145, σκέψη 23, και της 11ης Φεβρουαρίου 2015, Marktgemeinde Straßwalchen κ.λπ., C-531/13, EU:C:2015:79, σκέψη 37).

29 Όπως επισήμαναν με τις παρατηρήσεις τους η Αυστριακή Κυβέρνηση και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η κατάσταση της κύριας δίκης ενδέχεται να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως-πλαισίου 2009/315 και της αποφάσεως 2009/316.

30 Συγκεκριμένα, από τη δικογραφία προκύπτει ότι, αφενός, στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι αρμόδιες αυστριακές αρχές πληροφόρησαν την υπηρεσία για την καταδικαστική απόφαση την οποία εξέδωσε το Landesgericht Eisenstadt (περιφερειακό δικαστήριο του Eisenstadt) κατά του I. Balogh σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2009/315, μέσω του ECRIS το οποίο δημιουργήθηκε με την απόφαση 2009/316, προκειμένου να διατηρήσει η Ουγγαρία τις ούτως διαβιβασθείσες πληροφορίες, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου.

31 Αφετέρου, η υπηρεσία ζήτησε από τις εν λόγω αρχές την κοινοποίηση της εκδοθείσας από το δικαστήριο αυτό αποφάσεως και, μετά την παραλαβή της, τη διαβίβασε στο Budapest Környéki Törvényszék (δικαστήριο της Βουδαπέστης), σύμφωνα με την ειδική διαδικασία της κύριας δίκης, προκειμένου η εν λόγω καταδικαστική απόφαση να αναγνωρισθεί στην Ουγγαρία και να εγγραφεί στο ουγγρικό ποινικό μητρώο. Πράγματι, δυνάμει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, η διεξαγωγή της διαδικασίας αυτής είναι απαραίτητη προς τούτο.

32 Κατά το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαισίου 2009/315, το αντικείμενό της είναι ακριβώς ο καθορισμός των κανόνων βάσει των οποίων ένα κράτος μέλος στο οποίο εκδίδεται καταδικαστική απόφαση διαβιβάζει στο κράτος μέλος της ιθαγένειας του καταδικασθέντος πληροφορίες σχετικά με τις καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί εις βάρος υπηκόου του τελευταίου αυτού κράτους μέλους, όπως έχουν εγγραφεί στο ποινικό μητρώο του κράτους μέλους της καταδίκης, ώστε το κράτος της ιθαγένειας να τις διατηρήσει. Επιπλέον, ο σκοπός της εν λόγω αποφάσεως 2009/316, δυνάμει του άρθρου 1 αυτής, είναι ο καθορισμός των παραμέτρων του τυποποιημένου μορφότυπου που θα διέπει τις ανταλλαγές των πληροφοριών αυτών μεταξύ των κρατών μελών.

33 Υπό τις περιστάσεις αυτές, για να δοθεί χρήσιμη απάντηση στο αιτούν δικαστήριο, δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη μόνον η οδηγία 2010/64, αλλά και η απόφαση-πλαίσιο 2009/315 καθώς και η απόφαση 2009/316, και να αναδιατυπωθεί, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, το υποβληθέν ερώτημα.

34 Ως εκ τούτου, πρέπει να νοηθεί ότι με το εν λόγω ερώτημα ζητείται κατ' ουσίαν να διευκρινισθεί αν η οδηγία 2010/64, καθώς και η απόφαση-πλαίσιο 2009/315 και η απόφαση 2009/316 έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στην εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας θεσπίζουσας ειδική διαδικασία αναγνωρίσεως από δικαστήριο κράτους μέλους τελεσίδικης αποφάσεως εκδοθείσας από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους με την οποία ο κατηγορούμενος καταδικάζεται για τέλεση αξιόποινης πράξης, όπως η ειδική διαδικασία της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει μεταξύ άλλων ότι τα έξοδα για τη μετάφραση της αποφάσεως αυτής, στο πλαίσιο της ως άνω διαδικασίας, βαρύνουν τον κατηγορούμενο.

35 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, κατά την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 21ης Μαΐου 2015, Rosselle, C-65/14, EU:C:2015:339, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

Η οδηγία 2010/64

36 Όσον αφορά την ερμηνεία της οδηγίας 2010/64, επισημαίνεται, πρώτον, ότι, σύμφωνα με το άρθρο της 1, παράγραφος 1, η οδηγία αυτή καθορίζει κανόνες σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία και τη διαδικασία εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Από το γράμμα του άρθρου 1, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας προκύπτει ότι το δικαίωμα αυτό ισχύει για πρόσωπα από τη στιγμή κατά την οποία ενημερώνονται από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους ότι είναι ύποπτα ή κατηγορούνται για την τέλεση αξιόποινης πράξης έως την ολοκλήρωση της διαδικασίας, δηλαδή αφού προσδιορισθεί τελικώς κατά πόσον έχουν τελέσει την αξιόποινη πράξη, συμπεριλαμβανομένων, ενδεχομένως, της καταδίκης και της αποφάσεως επί τυχόν ενδίκου μέσου.

37 Ειδική διαδικασία όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία έχει ως αντικείμενο την αναγνώριση τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως εκδοθείσας από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, διεξάγεται εξ ορισμού αφού προσδιορισθεί τελικώς κατά πόσον έχει τελέσει αξιόποινη πράξη το πρόσωπο που θεωρείται ύποπτο ή κατηγορείται και, ενδεχομένως, αφού το πρόσωπο αυτό καταδικαστεί.

38 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από τις αιτιολογικές σκέψεις 14, 17 και 22 της οδηγίας 2010/64, σκοπός της είναι να διασφαλίζει στα πρόσωπα που είναι ύποπτα ή καταζητούνται, τα οποία δεν ομιλούν ή δεν κατανοούν τη γλώσσα της διαδικασίας, το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση, διευκολύνοντας την άσκηση του εν λόγω δικαιώματος, ώστε να διασφαλίζεται εν τέλει για τα πρόσωπα αυτά η διεξαγωγή δίκαιης δίκης. Συγκεκριμένα, το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας αυτής προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχεται στα πρόσωπα αυτά, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, γραπτή μετάφραση όλων των εγγράφων που είναι ουσιώδη, μεταξύ άλλων της εκδοθείσας εις βάρος τους αποφάσεως, ώστε να είναι σε θέση να ασκήσουν τα δικαιώματά τους άμυνας και να διασφαλιστεί η διεξαγωγή δίκαιης δίκης.

39 Ωστόσο, από τις διευκρινίσεις της Αυστριακής Κυβέρνησης κατά την ενώπιον του Δικαστηρίου επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ότι ο I. Balogh έλαβε τη μετάφραση της αποφάσεως του Landesgericht Eisenstadt (περιφερειακού δικαστηρίου του Eisenstadt), η οποία του κοινοποιήθηκε τον Αύγουστο του 2015. Υπό τις περιστάσεις αυτές, νέα μετάφραση της ως άνω αποφάσεως, στο πλαίσιο της ειδικής διαδικασίας της κύριας δίκης, με σκοπό την αναγνώριση της καταδικαστικής αυτής αποφάσεως στην Ουγγαρία και την εγγραφή της στο ουγγρικό ποινικό μητρώο, δεν ήταν απαραίτητη για την προστασία των δικαιωμάτων άμυνας ή του δικαιώματος για αποτελεσματική δικαστική προστασία του I. Balogh και, επομένως, δεν δικαιολογείται βάσει των επιδιωκόμενων με την οδηγία 2010/64 σκοπών.

40 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η οδηγία 2010/64 δεν εφαρμόζεται σε ειδική διαδικασία όπως αυτή της κύριας δίκης.

Η απόφαση-πλαίσιο 2009/315 και η απόφαση 2009/316

41 Για την ερμηνεία της αποφάσεως-πλαισίου 2009/315 και της αποφάσεως 2009/316 πρέπει να ληφθεί υπόψη, μεταξύ άλλων, το περιεχόμενο των άρθρων 4, 5 και 11 της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου, καθώς και το περιεχόμενο των άρθρων 3 και 4 της ως άνω αποφάσεως.

42 Το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως-πλαισίου 2009/315 προβλέπει ότι η κεντρική αρχή του κράτους μέλους καταδίκης ενημερώνει, το ταχύτερο δυνατόν, τις κεντρικές αρχές των άλλων κρατών μελών για τις καταδικαστικές αποφάσεις οι οποίες εκδόθηκαν στο έδαφος του κράτους αυτού και αφορούν υπηκόους των άλλων αυτών κρατών μελών, όπως αυτές εγγράφονται στο ποινικό μητρώο του κράτους μέλους καταδίκης. Το άρθρο 5, παράγραφος 1, και το άρθρο 11, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου διευκρινίζουν ότι η κεντρική αρχή του κράτους μέλους της ιθαγένειας διατηρεί τις ούτως ληφθείσες πληροφορίες.

43 Ο κατάλογος των πληροφοριών τις οποίες διαβιβάζει το κράτος μέλος καταδίκης στο κράτος της ιθαγένειας περιλαμβάνεται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, στο οποίο δεν υπάρχει καμία μνεία της αποφάσεως που εξέδωσαν τα δικαστήρια του πρώτου από τα εν λόγω κράτη.

44 Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2009/315, οι πληροφορίες αυτές ανταλλάσσονται μεταξύ των κρατών μελών ηλεκτρονικώς, με τυποποιημένο μορφότυπο. Συναφώς, τα άρθρα 3 και 4 της αποφάσεως 2009/316 διευκρινίζουν ότι οι πληροφορίες σχετικά με το όνομα ή τον νομικό χαρακτηρισμό της αξιόποινης πράξης καθώς και αυτές που αφορούν το περιεχόμενο της καταδικαστικής αποφάσεως διαβιβάζονται μεταξύ των κεντρικών αρχών των κρατών μελών μέσω του ECRIS, υπό μορφή κωδικών αντιστοιχούντων σε καθεμία από τις αξιόποινες πράξεις και ποινές οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο της διαβιβάσεως.

45 Είναι βεβαίως αληθές ότι το άρθρο 4, παράγραφος 4, της αποφάσεως-πλαισίου 2009/315 προβλέπει ότι το κράτος μέλος καταδίκης ανακοινώνει στην κεντρική αρχή του κράτους μέλους της ιθαγένειας του προσώπου, κατόπιν αιτήσεως του τελευταίου αυτού κράτους και κατά περίπτωση, αντίγραφο των καταδικαστικών αποφάσεων και επακόλουθων μέτρων καθώς και κάθε άλλη σχετική πληροφορία προκειμένου να μπορέσει η αρχή αυτή να εξετάσει αν απαιτείται η λήψη μέτρου σε εθνικό επίπεδο.

46 Εντούτοις, τόσο από το γράμμα όσο και από την οικονομία του εν λόγω άρθρου 4 στο σύνολό του, καθώς και από την οικονομία του άρθρου 11, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, προκύπτει ότι η διαβίβαση της καταδικαστικής αποφάσεως στην κεντρική αρχή του κράτους μέλους της ιθαγένειας λαμβάνει χώρα μόνον όταν επιβάλλεται από ιδιαίτερες περιστάσεις και δεν μπορεί να απαιτείται συστηματικώς για την εγγραφή της εν λόγω καταδικαστικής αποφάσεως στο ποινικό μητρώο του κράτους μέλους αυτού.

47 Από τις διευκρινίσεις της Ουγγρικής Κυβέρνησης κατά την ενώπιον του Δικαστηρίου επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει, ωστόσο, ότι η ειδική διαδικασία της κύριας δίκης διεξάγεται συστηματικώς και ότι, εν προκειμένω, από καμία ιδιαίτερη περίσταση δεν δικαιολογείται η εφαρμογή της εν λόγω διαδικασίας για την αναγνώριση της εκδοθείσας από το Landesgericht Eisenstadt (περιφερειακό δικαστήριο του Eisenstadt) κατά του I. Balogh αποφάσεως και, στο πλαίσιο αυτό, το αίτημα διαβιβάσεως της εν λόγω αποφάσεως. Κατά συνέπεια, το αίτημα αυτό δεν δικαιολογείται βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 4, της αποφάσεως-πλαισίου 2009/315.

48 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο 2009/315 και την απόφαση 2009/316, η εγγραφή στο ποινικό μητρώο, από την κεντρική αρχή του κράτους μέλους της ιθαγένειας, των καταδικαστικών αποφάσεων που έχουν εκδοθεί από τα δικαστήρια του κράτους μέλους καταδίκης πρέπει να επέρχεται άμεσα με διαβίβαση από την κεντρική αρχή του τελευταίου αυτού κράτους μέλους, μέσω του ECRIS, των πληροφοριών σχετικά με τις εν λόγω καταδικαστικές αποφάσεις, υπό μορφή κωδικών.

49 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η ως άνω εγγραφή δεν εξαρτάται από την προηγούμενη διεξαγωγή διαδικασίας δικαστικής αναγνωρίσεως των εν λόγω καταδικαστικών αποφάσεων, όπως η ειδική διαδικασία της κύριας δίκης, ούτε κατά μείζονα λόγο από την κοινοποίηση στο κράτος μέλος της ιθαγένειας της καταδικαστικής αποφάσεως για την αναγνώριση αυτή.

50 Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται από τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκουν η απόφαση-πλαίσιο 2009/315 και η απόφαση 2009/316.

51 Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, από τις αιτιολογικές σκέψεις 2, 3, 5 και 17 της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου, καθώς και από τις αιτιολογικές σκέψεις 2, 6 και 12 της ως άνω αποφάσεως, προκύπτει ότι το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, που θέσπισαν η απόφαση-πλαίσιο 2009/315 και η απόφαση 2009/316, έχει σκοπό, για τη διευκόλυνση της δικαστικής συνδρομής και τη διασφάλιση της αμοιβαίας αναγνωρίσεως των ποινικών αποφάσεων, την απλούστευση των διαδικασιών διαβιβάσεως εγγράφων μεταξύ των κρατών μελών, τη βελτίωση και τον εξορθολογισμό των ανταλλαγών πληροφοριών που προέρχονται από το ποινικό μητρώο μεταξύ των κρατών μελών και την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των εν λόγω ανταλλαγών με τη δημιουργία ενός τυποποιημένου ευρωπαϊκού μορφότυπου που να καθιστά δυνατή την ανταλλαγή πληροφοριών κατά τρόπο ομοιόμορφο, ηλεκτρονικό και επιδεκτικό ευχερούς μετάφρασης από ηλεκτρονικό υπολογιστή, μέσω τυποποιημένων εντύπων και κωδικών.

52 Πράγματι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 63 των προτάσεών του, η απόφαση-πλαίσιο 2009/315 και η απόφαση 2009/316 αποσκοπούν στη δημιουργία ενός συστήματος ταχείας και αποτελεσματικής ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τις καταδικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί σε διάφορα κράτη μέλη της Ένωσης.

53 Ωστόσο, διαδικασία αναγνωρίσεως των καταδικαστικών αποφάσεων τις οποίες έχουν εκδώσει τα δικαστήρια άλλων κρατών μελών, όπως αυτή της κύριας δίκης, πριν από την εγγραφή των εν λόγω αποφάσεων στο ποινικό μητρώο, η οποία εξάλλου προϋποθέτει τη διαβίβαση και τη μετάφραση των αποφάσεων αυτών, δύναται να επιβραδύνει σε σημαντικό βαθμό την εν λόγω εγγραφή, να καταστήσει πολυπλοκότερη την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών, να καταργήσει την πρακτική αποτελεσματικότητα του αυτόματου μηχανισμού μετάφρασης τον οποίο προβλέπει η απόφαση 2009/316 και, επομένως, να θέσει σε κίνδυνο την επίτευξη των επιδιωκόμενων με την απόφαση-πλαίσιο 2009/315 και την ως άνω απόφαση σκοπών.

54 Επιπλέον, και γενικότερα, η διαδικασία αυτή προσκρούει στην αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως των δικαστικών αποφάσεων και διαταγών σε ποινικές υποθέσεις την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 82, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, που αντικατέστησε το άρθρο 31 ΕΕ επί του οποίου βασίζονται η απόφαση-πλαίσιο 2009/315 και η απόφαση 2009/316. Πράγματι, η αρχή αυτή δεν επιτρέπει να

εξαρτάται η εκ μέρους κράτους μέλους αναγνώριση των αποφάσεων που έχουν εκδώσει τα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους από τη διεξαγωγή, στο πρώτο εκ των εν λόγω κρατών μελών, ένδικης διαδικασίας για τον σκοπό αυτό, όπως η ειδική διαδικασία της κύριας δίκης.

55 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η απόφαση-πλαίσιο 2009/315 και η απόφαση 2009/316 αντίκεινται στην εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως θεσπίζουσας ειδική διαδικασία αναγνωρίσεως αποφάσεως εκδοθείσας από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, όπως αυτή της κύριας δίκης.

56 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η εξής απάντηση:

— το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/64 έχει την έννοια ότι η εν λόγω οδηγία δεν εφαρμόζεται σε εθνική ειδική διαδικασία αναγνωρίσεως από δικαστήριο κράτους μέλους τελεσίδικης καταδικαστικής αποφάσεως την οποία εξέδωσε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους κατά προσώπου για την τέλεση αξιόποινης πράξης·

— η απόφαση-πλαίσιο 2009/315 και η απόφαση 2009/316 έχουν την έννοια ότι αντίκεινται στην εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως θεσπίζουσας τέτοιου είδους ειδική διαδικασία.

Επί των δικαστικών εξόδων

57 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/64/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία, έχει την έννοια ότι η οδηγία αυτή δεν εφαρμόζεται σε εθνική ειδική διαδικασία αναγνωρίσεως από δικαστήριο κράτους μέλους τελεσίδικης καταδικαστικής αποφάσεως την οποία εξέδωσε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους κατά προσώπου για την τέλεση αξιόποινης πράξης.

Η απόφαση-πλαίσιο 2009/315/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με τη διοργάνωση και το περιεχόμενο της ανταλλαγής πληροφοριών που προέρχονται από το ποινικό μητρώο μεταξύ των κρατών μελών, και η απόφαση του Συμβουλίου 2009/316/ΔΕΥ, της 6ης Απριλίου 2009, σχετικά με τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Συστήματος Πληροφοριών Ποινικού Μητρώου (ECRIS) κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11 της αποφάσεως-πλαισίου 2009/315, έχουν την έννοια ότι αντίκεινται στην εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως θεσπίζουσας τέτοιου είδους ειδική διαδικασία.

(υπογραφές)